

Seletuskiri Eesti seisukohtade juurde Nõukogu direktiivi eelnõule äritegevuse kohta Euroopas: tulumaksuga maksustamise raamistik (BEFIT)

1. SISSEJUHATUS JA KOKKUVÕTE

12. septembril 2023 esitas Euroopa Komisjon (edaspidi *komisjon*) direktiivi eelnõu 2023/0321 (CNS)¹, millega kehtestatakse äriühingu tulumaksu ühtne raamistik. Komisjoni hinnangul pidurdab ettevõtte tulumaksu ühtse süsteemi puudumine ELi siseturul konkurentsivõimet. Euroopa Liidus tegutsedes peavad ettevõtted järgima 27 erinevat ettevõtte tulumaksu süsteemi. Nende süsteemide keerukus ja erinevused loovad ebavõrdsed tingimused ning suurendavad ebakindlust maksuasjades.

Direktiivi eesmärk on muuta siseturul tegutsemine lihtsamaks ja soodsamaks. Direktiivi eelnõu kohaldatakse kodumaisesse või piiriülesse kontserni kuuluvate ELi maksuresidendist äriühingute, sealhulgas nende teistes liikmesriikides asuvate püsivate tegevuskohtade ning kolmandates riikides asuvate äriühingute püsivate tegevuskohtade suhtes. Kui kontserni aastane tulu on 750 miljonit eurot vähemalt kahel aastal viimasest neljast järjestikusest aastast, siis on direktiivi kohaldamine kohustuslik. Teistele kontsernidele aga vabatahtlik.

Direktiivi abil loodetakse vähendada ettevõtjate maksustamisega seotud nõuete täitmise kulusid, suurendada õiguskindlust, julgustada piiriülest laienemist ning vähendada äriotsuseid mõjutavaid moonutusi. Selleks näeb direktiiv ette ühtse lähenemisviisi ettevõtjate maksubaasi arvutamisele. Iga kontserniliikme puhul leitakse finantsaruandluse korrigeerimise abil esialgne maksustatav tulu, mis koondatakse ühtseks maksubaasiks ning seejärel jaotatakse see nõuetele vastavatele kontserniliikmetele. Oma residendist ettevõtjale omistatud maksubaasi võib kontserni liikme residendi riik oma maksuseaduse kohaselt maksustada.

Direktiivis sätestatud reeglite ülevõtmise tähtajaks on eelnõus ette nähtud 2028. aasta 1. jaanuar ja reeglite rakendamine peaks algama 2028. aasta 1. juulist. Direktiivi ülevõtmiseks on vajalik muuta tulumaksuseadust ja selle rakendusakte või alternatiivina kehtestada täiesti uus seadus.

Eesti toetab direktiivi eesmärki vähendada ettevõtjate halduskoormust, kuid leiab, et eelnõu seda eesmärki pakutud kujul ei saavuta. Direktiiv ei ühtlusta maksubaasi arvutamist täielikult – igas liikmesriigis tuleb teha korrigeerimisi ettevõtja raamatupidamisarvestuses ja olenevalt liikmesriikide valikutest ka maksuarvestuses. Lisaks valmistab muret ettepanekuga kaasnev maksuhalduri töökoormuse oluline suurenemine, mis ei pruugi olla proportsionaalne direktiivi rakendamise võimaliku positiivse mõjuga.

Belgia eesistuja jaoks ei ole tegemist prioriteetse teemaga ja praeguse info kohaselt kavatsetakse sellega tegeleda pigem eesistumise teises pooles.

Direktiivi eelnõu õiguslik alus on Euroopa Liidu toimimise lepingu artikkel 115, mille kohaselt on direktiivi vastuvõtmiseks vaja liikmesriikide ühehäälsel otsust.

Vabariigi Valitsuse seisukohtade eelnõu on koostanud Rahandusministeeriumi maksu- ja tollipoliitika osakonna peaspetsialist Tiina Hansson (tel 5885 1480, e-post tiina.hansson@fin.ee). Seisukohad on kooskõlastanud finants- ja maksupoliitika asekanstler Evelyn Liivamägi (tel 5696 1216, e-post evelyn.liivamagi@fin.ee).

¹ <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/ET/TXT/HTML/?uri=CELEX:52023PC0532&qid=1703765565353>

2. DIREKTIIVI SISU JA VÕRDLEV ANALÜÜS

Mitmes liikmesriigis tegutsevatel ettevõtjatel on keeruline ja kulukas iga riigi tulumaksusüsteemi ja halduspraktikaga toime tulla. See mõjutab negatiivselt siseturu toimimist, pärsib piiriüleseid investeringuid ja seab liidus tegutsevad ettevõtjad ebasoodsasse konkurentsiolukorda võrreldes teistel sarnase suurusega turgudel tegutsevate ettevõtetega. Direktiivi eesmärk on kehtestada ühtne raamistik tulumaksubaasi arvutamiseks neile kontserni kuuluvatele äriühingutele, kes peavad koostama konsolideeritud finantsaruandeid ja tasuma liikmesriigis äriühingu tulumaksu.

EL-is ühtse ettevõtte tulumaksubaasi väljatöötamine ei ole uus mõte. BEFIT asendab 2011. ja 2016. aasta CCTB² ja CCCTB³ ettepanekuid, mis on tänaseks tagasi võetud. Olgugi, et kõigi eelnimetatud ettepanekute eesmärk on olnud harmoniseerida äriühingute tulumaksubaasi EL-is, on neil erinevusi nii maksubaasi arvutamise kui ka selle liikmesriikide ettevõtjate vahel jaotamise osas. Komisjoni sõnul tugineb direktiivi ettepanek lisaks varasematest ettevõtte tulumaksu algatustest saadud kogemustele ka Majandusliku Koostöö ja Arengu Organisatsiooni (OECD) kaasava raamistiku raames kokkulepitud kahesambalisele lähenemisviisile⁴. Kavandatav direktiiv on seotud ka ELi meetmete rahastamisega, kuna see on kavandatud ELi omavahendite (EL eelarve tulud) võimaliku uue allikana.

Eelnõu koosneb 80 artiklist, mis on jaotatud 6 peatükki.

2.1. I peatükk – üldsätted (artiklid 1–3)

Üldsätted määravad kindlaks direktiivi reguleerimiseseme, kohaldamisala ja mõisted. Direktiivi kohaldatakse kontserni kuuluvate liikmesriigi residendist äriühingute ja nende või kolmanda riigi residendist üksuste liikmesriikides asuvate püsivate tegevuskohtade suhtes, mis koostavad konsolideeritud finantsaruandeid ja mille aastatulu on vähemalt 750 miljonit eurot kahel maksustamisaastal viimasest neljast maksustamisaastast.

Kui kontserni lõplik emaüksus asub väljaspool ELi ja kontserni tulu ELis ei ületa 5% kontserni kogutulust või 50 miljonit eurot vähemalt kahel viimasest neljast maksustamisaastast, siis direktiiv automaatselt ei kohaldu. Sel juhul on võimalik kontsernil ise otsustada direktiivi reeglite kohaldamise üle. Samuti võivad sellise valiku teha väiksemad kontsernid, kelle aastane konsolideeritud müügitulu jääb alla 750 miljoni euro.

2.2. II peatükk – esialgse maksustatava tulu kindlaksmääramine (artiklid 4–41)

Direktiivi II peatükis sätestatakse BEFITi kontserni tekkimise tingimused ning esialgse maksustatava tulu kindlaksmääramise reeglid.

BEFITi kontserni moodustab kaks või enam direktiivi kohaldamisalasse kuuluvat äriühingut või püsivat tegevuskohta, kui lõplikule emaüksusele kuulub otseselt või kaudselt vähemalt 75% omandiõigustest või kasumi saamise õigustest katkestusteta kogu maksustamisaasta jooksul. Tegemist on täiendava lävendiga kontserni aastast tulu puudutavatele kriteeriumitele.

² Nõukogu direktiivi ettepanek äriühingu tulumaksu ühtse maksubaasi kohta (CCTB, 2016) <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/ET/TXT/HTML/?uri=CELEX:52016PC0685&qid=1704644880062>

³ Nõukogu direktiivi ettepanekud äriühingu tulumaksu ühtse konsolideeritud maksubaasi kohta (CCCTB), 2011 <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/ET/TXT/HTML/?uri=CELEX:52011PC0121&qid=1704645877422> ja 2016 <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/ET/TXT/?uri=CELEX%3A52016PC0683&qid=1704645111367>

⁴ „Avaldus kahesambalise lahenduse kohta majanduse digitaliseerimisest tulenevate maksuprobleemide käsitlemiseks“, OECD/G20 maksubaasi kahanemise ja kasumi ümberpaigutamise projekt, 8. oktoober 2021. <https://www.oecd.org/tax/beps/statement-on-a-two-pillar-solution-to-address-the-tax-challenges-arising-from-the-digitalisation-of-the-economy-october-2021.htm>

BEFITi kontserni iga liige arvutab esialgse maksustatava tulu eraldi, alustades konsolideerimise eesmärgil koostatud kasumiaruande kasumist (kahjumist) enne tulumaksustamist⁵ ning kohaldades ELis tunnustatud raamatupidamisstandardit, mida kasutab liikmesriigi lõplik emaüksus või aruandev üksus. Sisuliselt tähendab see seda, et tegemist peab olema ühe liikmesriigi üldtunnustatud raamatupidamispõhimõtetega (GAAP) või rahvusvahelise finantsaruandlusstandardiga (IFRS).

Esialgse maksustatava tulu leidmiseks tuleb BEFITi kontserni liikmel teha direktiivi ettepaneku sätestatud **korrigeerimisi**.

Kasumile (või kahjumile) lisatakse järgmised summad, kui neid ei ole juba raamatupidamisaruannetes kajastatud või lisatakse uuesti juhul, kui need arvati maha:

- kauplemiseks hoitav finantsvara – võetakse arvesse erinevus maksustamisaasta alguse või ostukuupäeva seisuga arvatud õiglase väärtuse ja sama maksustamisaasta lõpus arvatud õiglase väärtuse vahel;
- ülejääva laenukasutuse kulu, mis on makstud BEFITi kontserni väliste osapooltele;
- teatud kindlustusseltside tehniliste eraldiste summa, mis arvati maha BEFITi kontserni liikme netotulust või kahjumist, vaadatakse läbi ja korrigeeritakse iga maksustamisaasta lõpus;
- auditi tulemusel ebaseaduslikuks tunnustatud maksetega seotud kulud (nt altkäemaksud) ning trahvid ja viivised, mis tuleb tasuda mis tahes õigusaktide rikkumise eest;
- makstud äriühingu tulumaks ning ELi miinimummaksu direktiivi⁶ alusel makstud lisamaks.

Kasumist (või kahjumist) lahutatakse järgmised summad, kui need olid raamatupidamisarvestuses kajastatud:

- dividendid ja muud väljamaksed - 95% maksustamisaastal saadud dividendide ja väljamaksete summast, kui BEFITi kontserni liikmel on jaotamise kuupäeval olnud osalus kauem kui üks aasta ja osalus annab õiguse rohkem kui 10% kasumist, kapitalist, reservist või hääleõigustest;
- BEFITi kontserni liikme püsivatele tegevuskohtadele omistatav tulu või kahjum;
- tonnažimaksuga hõlmatud laevandusest saadud tulud, kulud ja muud mahaarvatavad summad;
- põhivara või maa võõrandamisel saadava tulu ja asendusvara⁷ maksustatavat väärtust ületav summa;
- direktiivi eelnõu kohaselt amortiseeritava põhivara soetuse, ehituse või parendamisega seotud kulud ning sellise varaga otseselt seotud toetused;
- põhivara ja kohustisega seotud realiseerimata kasum või kahjum valuutakursi muutustest ning valuutavahetuse realiseerimata kahjumi katteks kirjendatud eraldise summa;
- artiklis 48 loetletud jaotamisjärgsete korrigeerimiste summad.

Lisaks sätestab direktiivi eelnõu põhivara kulumi arvestamise reeglid. BEFITi kontserni liikme finantsaruande kasumist või kahjumist enne tulumaksustamist jäetakse välja materiaalne põhivara, mille arvestuslik väärtus on alla 5000 euro. Selline põhivara kantakse kohe kuludesse. Ülejäänud põhivara amortiseeritakse lineaarselt selle kasuliku eluea jooksul. Hoonete, kinnisasjade ja rajatiste puhul on direktiivi eelnõu kohaselt kasulik eluiga 28 aastat ja immateriaalse põhivara puhul periood, mille jooksul on varal õiguslik kaitse või 5 aastat.

⁵ Direktiivi eelnõu eestikeelses tõlkes on kasutatud väljendit netotulu või -kahjum.

⁶ Nõukogu direktiiv (EL) 2022/2523, 14. detsember 2022, hargmaiste ettevõtete kontsernide ja suurte riigisiseste kontsernide ülemaailmse madalaima maksustamistaseme tagamise kohta liidus <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/ET/TXT/HTML/?uri=CELEX:32022L2523>

⁷ Artikkel 18 lg 1 selgitab asendusvara mõistet:

„Kui amortiseeritava põhivara või maa võõrandamisest saadav tulu (sealhulgas kahjuhüvitis) reinvesteeritakse sarnasesse varasse, mida kasutatakse samal või sarnasel ärilisel eesmärgil enne võõrandamise maksustamisaastale järgneva teise maksustamisaasta lõppu, võib summa, mille võrra see tulu ületab vara maksustatavat väärtust, võõrandamise aastal maha arvata. Vabatahtlikult võõrandatud vara peab olema enne võõrandamist olnud võõrandaja omanduses vähemalt kolm aastat.“.

Varude ja lõpetamata toodangu väärtuse vahe maksustamisaasta alguses ja lõpus tingib samuti BEFITi kontserni liikme kasumi või kahjumi kohandamise. Pikaajaliste lepingute puhul (tootmise, seadmestamise, ehituse või teenuste osutamise leping, mis ületab 12 kuud) kehtib erireegel, mille kohaselt võetakse arvesse asjaomasele maksustamisaastale vastavad tulud ja kulud.

Üldjuhul jäetakse finantsarvestuse tulumaksueelse kasumi (kahjumi) arvestusest välja eraldiste summad. Ebatõenäoliselt laekuvad nõuded võib maha arvata kui kõik mõistlikud meetmed makse sissenõudmiseks on võetud või kui nõuet on võimalik usaldusväärselt hinnata või kui võlgnik on sidusettevõtja. Riskimaandamisinstrumentide puhul tuleb järgida riskimaandamissubjekti maksukäsitlust.

Direktiivi eelnõu 5. jagu käsitleb BEFITi kontserniga ühinemise ja sealt lahkumise ning äriühingute restruktureerimisega seotud sätteid.

2.3 III peatükk – esialgse maksustatava tulu koondamine ja BEFITi maksubaasi jaotamine (artiklid 42- 49)

BEFITi maksubaasi arvutamiseks liidetakse kokku kõigi BEFITi kontserni liikmete esialgne maksustatav tulu. Tulemus võib olla kas positiivne või negatiivne. Viimasel juhul saab kahjumi edasi kanda, et tasaarveldada see positiivse BEFITi maksubaasiga tulevikus. Direktiivi eelnõu ei sätesta kahjumi edasikandmiseks tähtaega.

Kuna intressimaksed ja litsentsitasud lisatakse BEFITi maksubaasi, ei peeta nendelt BEFITi kontsernisestelt tehingutelt makse kinni, kui makse saaja on kontserni liige. BEFITi maksubaasist eraldatakse kaevandustegevusest saadav tulu ja kahjum, sest see omistatakse BEFITi kontserni liikmele, kus kaevandustegevus aset leiab. Samuti arvatakse maksubaasist välja rahvusvahelisest laevandusest saadud tulud ja kulud, mis ei ole hõlmatud tonnaažikorruga ning rahvusvahelistest õhuvedudest saadavad tulud ja kulud.

Kui tulem konkreetsel aastal on positiivne, **jaotatakse kasum BEFITi kontserni liikmete vahel** vastavalt iga liikme osakaalule kontserni summeeritud maksustavas tulus (nn koondmaksubaasis), võttes aluseks kolme aasta keskmised näitajad.

Selleks jagatakse BEFITi kontserni liikme kolme eelneva aasta keskmine maksustatav tulu BEFITi kontserni kolme eelneva aasta keskmise maksustatava kogutuluga, mis korrutatakse 100-ga.

Kui BEFITi kontserni liige on maksustamisaasta lõpetanud kahjumiga, siis loetakse baasjaotuse protsendiks null.

Sellist jaotusvalemit kasutatakse direktiivi eelnõu kohaselt seitse aastat (alates 1. juulist 2028 kuni 30. juunini 2035). Üleminekueeskirja kohaldamisel käsitatakse kontsernisisesid tehinguid siirdehindade kontekstis madala riskitasemega olevateks, kui BEFITi kontserni liikme kontsernisisesete tehingute kulud või tulud on maksustamisaastal suurenenud vähem kui 10% võrra kolme eelneva aasta keskmisest kulust või tulust. Kui 10% künnis saavutatakse või ületatakse, on tegemist kõrge riskitasemega. Sel juhu maksuhaldur eeldab, et kontsernisisesed tehingud ei vasta turuväärtuse põhimõttele ning 10% ületavat osa ei võeta arvesse ettevõtja BEFIT-maksustamisbaasi jaotatava osa arvutamisel. Kui BEFITi kontserni liige suudab siirdehinna turuväärtusele vastavust tõendada, võetakse tehingu hind arvesse.

Ettepaneku seletuskirja kohaselt võiks edaspidi minna üle alalisele valemipõhisele jaotusmeetodile, kui on kogutud selle väljatöötamiseks enam andmeid. Varasemates CCCTB ettepanekutes on valemis kasutatud näiteks käibe, töötajate arvu ja varade komponente.

Uuele süsteemile ülemineku lihtsustamiseks lähtutakse kolmel esimesel direktiivi kohaldamise aastal maksustatava tulu leidmisel liikmesriigi äriühingu tulumaksu käsitlevatest õigusaktidest.

BEFITi kontserni liikmetel on kohustus suurendada või vähendada talle kindlaks määratud osa vastavalt artiklis 48 sätestatule.

Direktiivi eelnõu näeb ette erireegli selliste äriühingute tulumaksusüsteemide jaoks, kus kasumit maksustatakse selle jaotamisel (nt Eesti ja Läti). Artikli 49 kohaselt korrigeeritakse jaotuspõhise maksusüsteemiga riigi residendist BEFITi kontserni liikmele eraldatud osa majandusaasta jooksul tehtud äriühingu tulumaksuga maksustatud väljamaksetega. Sama reeglit kasutatakse ka BEFITi kontserni liikmest püsivate tegevuskohtade puhul, mis asuvad jaotuspõhise maksusüsteemiga riigis.

Korrigeeritud osa leidmiseks korrutatakse BEFITi kontserni liikmele eraldatud osa selle liikme maksustamisaasta jooksul tulumaksuga maksustatud väljamaksed (kasumi jaotamisel ning maksustatavate kulude tegemisel) finantstulu jagatisega. Finantstulu tähendab siinkohal tulu, mida saab jaotuspõhise maksusüsteemi puhul maksustamisaastal jaotada, sealhulgas reserve.

Kui korrigeeritud eraldatud osa on väiksem kui eraldatud osa, kantakse vahe üle järgmisesse maksustamisaastasse.

Liikmesriigid võivad oma residendist ettevõtjale omistatud osa maksubaasist maksustada oma maksuseaduse kohaselt ning neil säilib vabadus maksubaasi suurendada või vähendada eeldusel, et järgitakse EL miinimummaksu direktiivi sätteid. Näiteks võivad liikmesriigid kohaldada erinevaid mahaarvamisi või maksusoodustusi.

2.4 IV peatükk- lihtsustatud lähenemisviis siirdehindade suhtes kehtestatud nõuete täitmisele (artiklid 50- 53)

Direktiivi eelnõu sätestab siirdehindade suhtes kehtestatud nõuete täitmise tagamiseks madala riskitasemega turustus- ja tootmistevõime lihtsustatud lähenemisviisi. Riskihindamise raamistik koosneb kolmest siirdehindade riskitasemest- madal, keskmine ja kõrge (nn valgusfoorisüsteem), mis määratakse kindlaks avalike võrdlusaluste kaudu, kasutades selleks sama tegevusega tegelevate sõltumatute üksuste viie aasta keskmisi kasuminäitajaid.

Liikmesriikide maksuhaldurid peaksid keskenduma kõrge riskitasemega tehingutele BEFITi kontserni liikme ja kontserniväliste sidusettevõtjate vahel. Kõrge riskitaseme puhul võivad liikmesriikide pädevad asutused otsustada algatada audit. Komisjoni hinnangul võimaldab selline lähenemisviis liikmesriikidel kasutada oma ressursse tõhusamalt ja annab ettevõtjatele suurema kindluse, et kasutatud siirdehinnad on vastuvõetavad.

2.5 V peatükk- haldamine ja menetlused (artiklid 54- 72)

Direktiivi eelnõu kohaselt kohaldatakse direktiivi BEFITi kontserni suhtes vähemalt viie aasta jooksul. Kui kontsern ei vasta enam artikli 2 lõikes 1 sätestatud tingimustele, esitatakse teade kohaldamise lõpetamise kohta ning kohaldamise periood automaatselt ei pikene. Vabatahtlikult direktiivi kohaldamise valinud kontsernide puhul kohaldatakse direktiivi samuti viis aastat, misjärel eeskirjad nende suhtes enam ei kehti, välja arvatud juhul, kui aruandev üksus teatab oma otsusest direktiivi kohaldamisalasse kuulumist pikendada.

Aruandev üksus (liikmesriigis asuv lõplik emaüksus või selleks määratud muu liikmesriigis asuv üksus) esitab hiljemalt neli kuud pärast maksustamisaasta lõppu **BEFITi teabedeklaratsiooni** oma residendiriigi pädevale asutusele. Mitteresidendist maksumaksja püsiva tegevuskoha puhul selle liikmesriigi pädevale asutusele, kus ta asub. Teabedeklaratsioonis esitatakse muuhulgas esialgse maksustatava tulu, BEFITi maksubaasi ja iga kontserni liikmele eraldatud osa kohta.

Aruandlusasutus⁸ saadab viivitamata teabedeklaratsiooni edasi teistele pädevatele asutustele, kus BEFITi kontsern tegutseb. Iga BEFITi kontserni liige esitab individuaalse maksudeklaratsiooni ka oma residendi- või asukoha riigi maksuhaldurile, et oleks võimalik sellele riigile eraldatud osa riigisiselt korrigeerida.

Ühe kuu jooksul pärast BEFITi teabedeklaratsiooni esitamist kutsutakse kokku **BEFITi töörühm**, mis koosneb ühest või mitmest asjaomase maksuhalduri esindajast. Töörühma liikmed jagavad omavahel teavet ja peavad üksteisega nõu, kasutades selleks loodavat veebipõhist koostöövahendit. BEFITi töörühm püüab nelja kuu jooksul alates nõutud teabe esitamisest arvates saavutada BEFITi teabedeklaratsiooni suhtes konsensust. Kui seda ei saavutata, loetakse konsensus saavutatuks töörühma liikmete lihthäälteenamusega.

BEFITi direktiiv sisaldab ka sätteid maksuauditite kohta ning põhimõtteid, mida tuleb järgida deklaratsioonide korrigeerimise puhul ja kaebuste esitamisel. BEFITi teabedeklaratsiooni menetlemine käib üldjuhul lõpliku emajuurde liikmesriigi õiguse kohaselt. Individuaalse maksuotsuse kohta võib BEFITi kontserni liige esitada kaebusele oma residendiriiigi maksuhaldurile kahe kuu jooksul pärast maksuotsusest teatamist.

2.6 VI peatükk- lõppsätted (artiklid 73- 80)

Lõppsätted reguleerivad komiteemenetlust, delegeeritud õigusaktide vastuvõtmise õiguse andmist, isikuandmete kaitset, direktiivi toimimise hindamist, direktiivi ülevõtmist, jõustumist ja adressaate.

Ettepaneku kohaselt peaksid liikmesriigid direktiivi üle võtma 2028. aasta 1. jaanuariks ning norme kohaldama hakkama 1. juulist 2028.

3. ETTEPANEKU VASTAVUS SUBSIDIAARSUSE JA PROPORTSIONAALSUSE PÕHIMÕTETELE

Subsidiaarsuse põhimõtte kohaselt võtab liit meetmeid ainult siis, kui liikmesriigid ei suuda riigi, piirkonna või kohalikul tasandil piisavalt saavutada kavandatava meetme eesmärke, kuid kavandatud meetme ulatuse või toime tõttu saab neid paremini saavutada liidu tasandil.

Komisjon põhjendab ettepaneku vastavust subsidiaarsuse põhimõttele sellega, et kavandatava direktiivi sätete eesmärk on kõrvaldada piiriülese äritegevuse takistused, mis tulenevad 27 erineva ettevõtte tulumaksusüsteemi olemasolust. Komisjoni sõnul toob selline olukord kaasa suuremaid halduskulusid piiriülesele tegutsevatele ettevõtetele. Lisaks võivad erinevused ettevõtte tulumaksusüsteemides viia ebasobivate maksusoodustusteni ja olukordadeni, kus teatavat tulu ei maksustata üldse. Komisjon leiab, et need probleemid on ühised kõikidele liikmesriikidele ja neid ei saa tõhusalt lahendada riiklike meetmetega. Komisjoni hinnangul ei saaks kavandatud eeskirju ühepoolsest kohaldada ilma topeltmaksustamise ohuta ning ühtsed maksuhalduse menetlused tooks kasu nii äriühingutele kui ka üldsusele. Komisjon on jättnud tähelepanuta aga selle, et peaaegu kõigi liikmesriikide vahel on sõlmitud topeltmaksustamise vältimise lepingud. Ka ilma maksulepinguta on liikmesriik kohustatud topeltmaksustamist ühepoolsest vältima selleks, et tagada ELTL sätestatud põhivabaduste (peamiselt asutamisevabaduse) kaitse. Mittemaksustamise ärahoidmiseks on EL liikmesriigid võtnud vastu kaks direktiivi⁹, millega nähakse ette siseturu toimimist otseselt

⁸ Artikli 3 lg 1 p 17 kohaselt on aruandlusasutus selle liikmesriigi pädev asutus, kus aruandev üksus on maksuresident, või kui tegemist on mitteresidendist maksumaksja püsiva tegevuskohaga, selle liikmesriigi pädev asutus, kus on aruandva üksuse püsiv tegevuskoht.

⁹ Nõukogu direktiiv (EL) 2016/1164, 12. juuli 2016, millega nähakse ette siseturu toimimist otseselt mõjutavate maksustamise vältimise viiside vastased eeskirjad <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/ET/TXT/?uri=CELEX:32016L1164> ja Nõukogu direktiiv (EL) 2017/952, 29. mai 2017, millega muudetakse

mõjutavate maksustamise vältimise viiside vastased eeskirjad ja täiendanud ema- ja tütarettevõtjate suhtes kohaldatava ühise maksustamissüsteemi direktiivi kuritarvituste vastaste sätetega¹⁰. Seega on liikmesriigid nii ühiselt kui ka kahepoolset võtnud vastu õigusakte topelt- ja mittemaksustamise ärahoidmiseks ning uut direktiivi samade eesmärkide saavutamiseks enam vaja ei ole.

Ettevõtte tulumaksu baasi kohustuslik harmoneerimine ettepanekus toodud mahus oleks vaid riiklikele meetmetele tuginedes väga keeruline kui mitte võimatu. Seetõttu võib komisjoni seisukohta, et direktiivi ettepaneku eesmärkide saavutamaks on tõhusaim liiduülene regulatsioon, pidada üldiselt asjakohaseks.

Komisjon põhjendab ettepaneku vastavust proportsionaalsuse põhimõttega sellega, et direktiivi eelnõuga ei ühtlustata maksustamispõhimõtteid tervikuna. Ettepanekus sätestatakse üksnes eeskirjad, mis on vajalikud liidus tegutsete äriühingute ühtlustatud maksubaasi arvutamiseks. Samas võimaldab ettepanek lisaks ühtsetele reeglitele liikmesriikidel siiski teha oma riigi maksupoliitilisi vajadusi arvesse võttes vajalikke kohandusi. Komisjoni sõnul on proportsionaalsuse seisukohast oluline ka see, et kohustuslik reguleerimisala piirdub äriühingutega, mille suhtes kohaldatakse EL miinimummaksu direktiivi. Direktiivi kohaldataks eelkõige nende äriühingute suhtes, kellel on tõenäoliselt piiriülene tegevus ja kes saavad kõige tõenäolisemalt kasu ühisest maksubaasist. Tuleb aga tähele panna, et EL miinimummaksu direktiivi ja BEFITi direktiivi kohaldamisalas on erinevusi. Näiteks BEFITi puhul on kohaldamisalas olevatele 750 miljoni eurose aastatuluga kontsernidele täiendav 75%-line omandiõiguse nõue, mida EL miinimummaksu direktiivis ei ole. Samuti on erinev maksustamisbaasi arvutamisel tehtavate korrigeerimiste ulatus, kuigi mõlema lähtepunktiks on kontserni finantsaruanded.

Kuna ettepanek ei võimalda seatud eesmärkide täitmist ja toob kaasa soovitud täiesti vastupidise mõju, on tegemist sekkumisega liikmesriikide ainupädevusse, millele puudub ELL Artiklis 5 nõutav õigustus.

Otseste maksude puhul peaks säilima liikmesriikide laialdane suveräänsus oma maksupoliitika üle otsustada. Iga liikmesriigi pädevuses on maksupoliitika kaudu otsustada, kuidas koguda vahendeid eelarvekulude katmiseks. Igal riigil on kohustus oma territooriumil tagada oma kodanike heaolu ja kaitsta oma terviklikkust. Kuna EL liikmesriigid on oma vajaduste ja võimaluste poolest väga erinevad, ei pruugi riikide eripärasid mittearvestav ühtlustatud maksusüsteem võimaldada riikidel oma kohustusi parimal viisil täita. Teatud kontsernidele kohustuslikud maksubaasi arvutamise reeglid ja eelkõige maksubaaside kohustuslik konsolideerimine mõjutaks tulevikus võimalust kasutada ettevõtte tulumaksu majanduspoliitilise vahendina.

Viimastel aastatel on nii OECDst kui ka ELst tulnud märkimisväärne hulk algatusi, mille eesmärgiks on just ettevõtte tulumaksu harmoneerimine, juba on näha ka survet füüsilise isiku tulumaksureeglite ühtlustamiseks. Viimane katse, mis Eesti jaoks tähendas suurt halduskulu ning olematut maksutulu oli ELs ülemaailmse miinimummaksu eeskujul 15% miinimumtulumaksu kehtestamine. Tollimaksud, käibemaks ja aktsiisid on ELs juba tugevalt harmoneeritud. Iga järjekordne ühtlustamiskatse seob riikide käsi järjest enam ja jätab neile vähem võimalusi oma eelarve tulude üle otsustamiseks.

Äriühingute tulumaksu ühtse raamistiku suurimate kasuteguritena on välja toodud halduskoormuse vähenemine ja siseturul lihtsustatud maksukeskkonna loomine, kuna kontsernid ei pea enam rinda pistma 27 liikmesriigi maksureeglitega. Samas on eelnõus liikmesriikidele jäetud võimalus kohandada neile jaotatud osade suhtes mis tahes mahaarvamisi, maksusoodustusi või maksubaasi suurendamist (artikkel 48), mis tähendab, et kontsernid peavad ikkagi kursis olema kõigis

direktiivi (EL) 2016/1164 kolmandate riikidega seotud hübriidsete ebakõlade osas <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/ET/TXT/HTML/?uri=CELEX:32017L0952>

¹⁰ Nõukogu direktiiv 2011/96/EL, 30. november 2011, eri liikmesriikide ema- ja tütarettevõtjate suhtes kohaldatava ühise maksustamissüsteemi kohta (uuesti sõnastatud) <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/ET/TXT/HTML/?uri=CELEX:02011L0096-20150217>

liikmesriigis kehtivate reeglitega ning halduskoormus komisjoni hinnangus toodud määral praktikas ei vähene.

USA mõttekoda Tax Foundation on oma analüüsis¹¹ jõudnud järeldusele, et kapitalikulude tagasiteenimise (inglise keeles *capital cost recovery*) seisukohast on BEFITi direktiivi eelnõu majanduslikult kahjulikum kui enamuse liikmesriikide kehtiv maksupoliitika. Investeeringute tegemise üle otsustamisel mängib rolli, milliseid kulusid saavad äriühingud oma investeeringutelt maha arvata. Analüüsis vaadeldakse kahjumite edasikandmise, varude käsitlemise, omakapitali mahaarvamise ja kulumi arvestamise reegleid. Eesti ja Läti on kapitalikulu tagasiteenimise näitaja poolest kõige kõrgema näitajaga (100 punkti), samas kui BEFITi maksubaasi näitaja on 25. See tähendab, et BEFITi direktiivi eelnõu mõjutaks negatiivselt investeerimisotsuseid võrreldes praeguse olukorraga.

Komisjon ei ole mõjuhinnangus veenvalt näidanud, et BEFITi ettepaneku rakendamisel saadav kasu kaalub üle võimalikud liikmesriikide meetmed (mitteformaalne koordineerimine, parem koostöö maksuhaldurite vahel).

Samuti puuduvad piisavad kvantitatiivsed ja kvalitatiivsed näitajad, mis võimaldavad hinnata ettepaneku kõiki tagajärgi. Mõjuhinnangus tuuakse välja mitmetel eeldustel põhinevad hinnangud maksunõuete täitmisega seotud kulude vähenemise, investeeringute ja SKP kasvu ning äriühingute ja maksuhaldurite halduskulude kohta ELi tasandil, kuid puudub mõjuanalüüs liikmesriikide kaupa. BEFITi puhul harmoniseeritakse äriühingute maksustamise reegleid väga suures ulatuses ning praeguses etapis ei ole selge, kuidas see mõjutab Eesti ettevõtjate konkurentsivõimet. Komisjon on ka ise oma mõjuhinnangus tõdenud, et ettepaneku kulusid ei saa täpselt hinnata, kuna puudub pretsedent ning konkreetsed andmed.

BEFITi positiivse aspektina väljatoodud kahjude tasaarvestamine vähendab kontserni maksukoormust, kuid viib riikide maksubaasi sõltuvusse terve ettevõtete grupi kasumlikkusest.

Direktiivi eelnõuga kehtestatakse esmalt üleminekuperioodi reeglid (7 aastaks), misjärel võiks komisjoni hinnangul üle minna maksubaasi jaotusvalemile, mille sisu selle ettepaneku raames veel ei avata. CCCTB ettepanekute kogemuse põhjal võib öelda, et jaotusvalemipõhine maksubaasi jaotus ei too kasu kõigile liikmesriikidele. Eesti oma väikese avatud majandusega oleks kaotajate poolel. See tooks kaasa ka suure halduskulu, sest tuleks muuta juba rakendunud süsteemi uuesti. Nii ettevõtjad kui maksuhaldurid peaksid kohanema maksubaasi jaotamise uute alustega ning kohandama oma arvestussüsteeme ja tegema suuri kulutusi IT-lahendustele. Leiame, et riikide põhine maksustamine töötab piisavalt hästi ja selle muutmiseks ei ole piisavaid argumente. Eesti äriühingute tulumaksusüsteem on läbipaistev ning lihtsasti administreeritav. Nende kontsernide puhul, kes peavad direktiivi kohustuslikus korras rakendama muutub olemasoleva süsteemi kasutamine võimatuks.

Komisjoni hinnangul aitaks kontsernide maksunõuete täitmise jaoks loodav ühtne kontaktpunkt kaasa maksuhalduri ressursside tõhusamale ja sihipärasemale kasutusele. Samas peavad kontserni liikmed individuaalse deklaratsiooni esitama oma asukohariigi maksuhaldurile vastavalt BEFITi reeglitele ning kõigis teistes maksuküsimustes lähtuma oma riigi õigusaktidest. Maksuhaldur peab hakkama osalema BEFITi meeskonna töös ning lisaks kontrollima oma riiki esitatud deklaratsiooni õigsust. See tähendab oluliselt suuremat töökoormust, mis ei pruugi olla proportsionaalne saadava kasuga.

4. ESIALGSE MÕJUDE ANALÜÜSI KOKKUVÕTE

¹¹ European Tax Policy Scorecard: Capital Cost Recovery under BEFIT versus Current Member State Policies, Sean Bray, Alex Mengden, 25. oktoober 2023 <https://taxfoundation.org/blog/eu-capital-cost-recovery-befit/>

Komisjon on avaldanud direktiivi ettepanekule lisatud mõjuhinna. Selle kohaselt vähendaks direktiivi ettepaneku rakendamine ettevõtjate maksunõuete täitmisega seotud kulusid kuni 65%. Kui vaadata vaid suuri kontserne (käive üle 750 miljoni euro), kellele oleks direktiivi kohaldamine kohustuslik, võiks komisjoni hinnangul halduskulud väheneda 11–22 miljoni euro võrra. Kui võtta arvesse kõik ülepiirisel tegutsevad kontsernid väheneksid halduskulud 42–80 miljoni euro võrra. Ettepaneku kulusid ettevõtetele ja maksuametitele ei ole täpselt välja toodud, samuti puudub liikmesriikide kaupa tehtud mõjuhinna. Komisjon on vaid nentunud, et ettepaneku rakendamisega kaasnevad halduskulud ja võimalikud ühekordsed kohandamiskulud, mis on seotud infosüsteemide ajakohastamise ja töötajate koolitamisega. Komisjoni hinnangul oleksid kulud pikemas perspektiivis siiski väiksemad kui ettepanekust saadav kasu.

Komisjoni mõjuhinna kohaselt suurendaks ettepanek investeeringuid ja majanduskasvu ning aitaks stabiliseerida maksutuluseid. Komisjoni mõjuhinna hinnatakse ettepanekuga hõlmatud ettevõtete arvu riikidepõhise aruandluse andmete põhjal (nn CbC-aruandlus). 2018. aasta aruandlusaasta andmete põhjal tegutses ELis sel ajal 4082 kontserni, mille kogukäive oli üle 750 miljoni euro. Nende kontsernide jaoks oleks direktiiv kohustuslik. Alla 750 miljoni euro suuruse kogukäibega kontserne, kes koostavad konsolideeritud aruandeid, on ligikaudu 16 000. Nende kontsernide jaoks oleks direktiiv vabatahtlik.

Komisjoni mõjuhinna kohaselt tuleneb ettepaneku mõju maksutuludele peamiselt ühtse maksubaasi ja piiriülese kahjumite mahaarvamise võimaldamise ning ühiste amortisatsioonieeskirjade tõttu. Ettepanekus sisalduv piiriülene kahjumi mahaarvamine vähendaks liikmesriikide maksutulu, kuna see võimaldaks kontserni kuuluvatel äriühingutel maha arvata oma kahjumi teises riigis asuvate tütarettevõtete tulemustest. Üle 750 miljoni euro suuruse käibega kontsernide puhul vähendaks komisjoni hinnangul piiriülese kahjumi mahaarvamise mõju ELi ettevõtte tulumaksubaasi kokku 1,7% võrra. Teisest küljest vähendaks see kontsernide tegelikku kapitalikulu, mis suurendaks ettevõtete investeerimissoodustusi. Pikas perspektiivis võib komisjoni hinnangul ELi SKT kasvada 0,1% kahjumite mahaarvamise võimaluse tõttu ning 0,04% amortisatsioonireeglite tõttu.

Mõju Eestile

Komisjoni mõjuhinna ei sisalda liikmesriigipõhist mõjuhinna. Eesti puhul on direktiivi kohustusliku rakendamise vaates sihtrühm küllaltki väike. Maksu- ja Tolliameti (edaspidi *MTA*) andmetel ületas 2022. aastal 750 miljoni euro lävendi vähemalt kahel majandusaastale vahetult eelnenud neljast järjestikusest majandusaastast viis hargmaise kontserni lõplikku emaühingut ja ca 350 tütarühingut¹². Lisaks tuleb arvestada, et direktiivi eelnõu kohaselt on teistel kontsernidel võimalik vabatahtlikult otsustada direktiivi nõuete kohaldamise üle, kui nad täidavad selleks ettenähtud tingimusi. Ettevõtjate käitumist on aga võimatu ette ennustada, mis tähendab, et täpset sihtrühma suurust ei saa välja tuua.

Tegemist on mahuka ja küllaltki keerulise süsteemiga, mis vähemalt algfaasis tekitab ettevõtjatele halduskulude kasvu ning nõuab aega kohanemiseks (nt IT kulud uute arvestussüsteemide juurutamiseks, töötajate koolitamisega seotud kulud). Aruandev üksus peab koondama kontserni esialgsed maksustatavad tulemused ning esitama maksuhaldurile BEFITi teabedeklaratsiooni, mis on ka seotud teatud kuludega. Kuna direktiiv ei ühtlusta maksubaasi arvutamist täielikult, vaid tingib liikmesriikides erinevate kohanduste tegemist, lisab see täiendavat halduskoormust. Ettevõtja peab kursis olema nii BEFITi kui ka oma riigi reeglitega. Lisaks tuleb kontsernil mõnel juhul teha lisaks BEFITi maksubaasile arvutustele ka ülemaailmse miinimummaksu omad.

Direktiivi rakendamine toob endaga kaasa maksuhalduri töökoormuse olulise suurenemise, mis ei pruugi olla proportsionaalne direktiivi rakendamise võimaliku positiivse mõjuga. Töökoormus

¹² Puuduvad andmed selle kohta, kui paljud neist täidaksid 75% omandiõiguse lävendit.

suureneb näiteks seoses suureneva teabevahetuse mahuga ning osalemisega BEFITi töörühmade töös. Iga BEFITi kontserni jaoks loodakse oma töörühm. Lisakulusid tekitab maksuhalduri kohustus kontrollida kontserni riske vastavalt nn valgusfoorisüsteemile. Samas saab riskitasemete kohaselt ressursse suunata pigem nendele juhtumitele, kus riskitase on kõrgem.

Maksu- ja Tolliameti prognoosi kohaselt kaasnevad eelnõu rakendamisega kulutused IT-arendusteks. Investeeringute kogusumma aastatel 2028 ja 2029 on ca 7,7 miljonit eurot. Personali- ja majanduskuludeks kulub aastatel 2028- 2033 täiendavalt ca 14,6 miljonit eurot.

Ettepaneku majanduslikke mõjusid on raske hinnata, sest see sisaldab praeguse ettevõtte tulumaksusüsteemiga võrreldes mitu täiesti uut elementi. Tõenäoliselt mõjutaksid maksubaasi muudatused mingil määral ka Eesti maksulaekumisi. Piiriülese kahjumi vähendamine võimaldaks rahvusvahelistel kontsernidel kanda välismaal tekkinud kahjumit Eestisse, et see Eestis maksustatavast tulust maha arvata. Samas võib Eestis tekkinud kahjumeid maha arvata teiste riikide maksustatavast tulust.

VALITSUSE SEISUKOHA SELGITUS

1. Peame oluliseks vähendada ettevõtjate halduskulusid, parandada nende konkurentsivõimet ning hõlbustada ettevõtjate piiriülest tegevust ELi siseturul. Eesti hinnangul direktiivi eelnõu neid eesmärgi ei täida, vaid toob ettevõtjatele kaasa täiendava halduskoormuse ja keerukuse kontsernide raamatupidamise- ning maksuarvestusse ning suured halduskulud maksuhaldurile kahe erineva äriühingute tulumaksusüsteemi ülalpidamise tõttu.

Eesti peab oluliseks vähendada ettevõtjate halduskulusid ja parandada nende konkurentsivõimet. Samuti on ettevõtjate piiriülese tegevuse hõlbustamine siseturu toimimise seisukohalt väga oluline. Direktiivi eelnõu aga loodetud eesmärgi ei täida ning seega ei õigusta suuri kulusid kahe süsteemi ülalpidamiseks. Kahjude tasaarvestamine vähendab kontserni maksukoormust, kuid viib riikide maksubaasi sõltuvusse terve ettevõtjate grupi kasumlikkusest.

Direktiiv ei ühtlusta maksubaasi arvutamist täielikult, vaid nõuab liikmesriikidelt ettevõtja raamatupidamisarvestuse korrigeerimist, mis lisab täiendavat halduskoormust ka ettevõtjatele. Kulud ei kasva tõenäoliselt ainult uue süsteemi rakendamise algfaasis ega ole ühekordsed, sest äriühingud peaksid olema kursis mitte ainult BEFITi maksubaasi arvutamisega, vaid ka liikmesriikide maksuseadustega ning võimalike täiendavate maksubaasi korrigeerimistega liikmesriigi tasandil.

BEFITi kontsernid, mille lõplik emaühing on väljaspool ELi ning mis ei järgi IFRSi raamatupidamisstandardit¹³, peavad tegema suuri muudatusi oma raamatupidamisarvestuse süsteemides, et need kohandada ELi liikmesriigi standardi või IFRSiga.

BEFITi direktiivi jõustumisel tuleb Eestil hakata haldama kolme erinevat äriühingu tulumaksusüsteemi – kehtivat kasumi jaotamisel põhinevat süsteemi, ülemaailmse miinimummaksu süsteemi (hiljemalt aastast 2030) ja BEFITi süsteemi, mis on sarnane, aga pole päris identne miinimummaksuga. BEFITi direktiivi rakendamine 2028. aastast oleks väga keeruline, kuna sel ajal töötab Eesti tõenäoliselt välja oma õigusakte ELi miinimummaksu direktiivi ülevõtmiseks (Eesti saab rakendada ülevõtmise tähtaja erandit aastani 2030, kuna Eestis on vähem kui 12 hargmaise kontserni lõplikku emaüksust) ning arendab oma IT-süsteeme. Kahe keerulise ja mahuka süsteemi samaaegne juurutamine käiks Eestile üle jõu nii ettevõtjate kui maksuhalduri seisukohast.

¹³ IFRS ehk *International Financial Reporting Standards* on Rahvusvaheliste Raamatupidamise Standardite Nõukogu (IASB) poolt väljaantud rahvusvahelise finantsaruandluse standardite kogum

2. Peame oluliseks tagada, et Eesti maksutulu ettevõtte tulumaksu laekumistest ei väheneks. Eesti ei saa läbirääkimistel toetada lahendust, mis vähendaks Eesti maksutulu ettevõtte tulumaksu laekumisest.

BEFITi direktiivi eelnõu maksubaasi konsolideerimise reeglid teevad Eesti maksutulude hindamise keeruliseks. Piiriülene kahjumite mahaarvamine võimaldab kontserni kuuluvatel äriühingutel maha arvata oma kahjumi teises riigis asuvate tütaretevõtete tulemustest. See võib tähendada, et Eesti ei saa maksustada osa oma riigis saadud maksustatavat tulu. Teisest küljest võib Eesti äriühingu kahjumeid maha arvestada teises liikmesriigis. Samuti tuleb läbirääkimiste käigus kriitiliselt hinnata erinevate korrigeerimiste mõju Eesti eelarvetuludele.

3. Leiamme, et BEFITi direktiivi eelnõu ei ole kooskõlas proportsionaalsuse põhimõttega, sest direktiivi eelnõu ei saavuta esitatud kujul endale seatud eesmärki muuta siseturul tegutsemine mitmes liikmesriigis tegutsevale kontsernile lihtsamaks ja soodsamaks.

Komisjoni ettepanek muudab ettevõtjate ja liikmesriikide maksuarvestuse keerukamaks lisades ettevõtte tulumaksubaasi arvutamisse uusi elemente ning luues paralleelse tulumaksusüsteemi, mille mõjusid ei ole võimalik praeguses faasis liikmesriikide tasandil hinnata. Kõige rohkem ettevõtte tulumaksu puudutavaid vaidlusi on liikmesriikide vahel siirdehindade kindlaksmääramise õigsuse üle. Kuigi eelnõu püüab direktiivi kohaldamisalas olevate kontsernide siirdehindade kindlaksmääramist lihtsustada, ei vähenda see võimalusi vaidlusteks.

Arvamuse saamine ja kooskõlastamine

Direktiivi eelnõu esitati arvamuse saamiseks Eesti Maksumaksjate Liidule, Eesti Kaubandus-Tööstuskojale, Eesti Väike- ja Keskmiste Ettevõtete Assotsiatsioonile, Eesti Tööandjate Keskliidule, FinanceEstoniale ning Deloittele, Ernst&Youngile, KPMGle ning PwC Eestile.

Arvamuse esitas Eesti Kaubandus-Tööstuskoda (KTK), kes toetas direktiivi ettepaneku eesmärki vähendada ettevõtete halduskulusid ja parandada ettevõtete konkurentsivõimet. Samuti pidas KTK siseturu toimimise seisukohast oluliseks hõlbustada piiriülest tegevust ja ühtse turu tagamist. Samas aga tõi negatiivsena välja ettepaneku rakendamisega lisanduva keerukuse ja kulud nii ettevõtjate kui maksuhaldurite jaoks olukorras, kus Eesti riigil tuleb hallata ja kohaldada kolme erinevat süsteemi üheaegselt (kehtiv kasumi jaotamisel põhinev süsteem, üleilmne miinimummaksu süsteem ja BEFIT). KTK leiab, et fookus peaks olema suunatud üleilmsele miinimummaksule ning kui BEFIT-direktiivi algatusega minnakse edasi, siis tuleks ülevõtmise tähtaega edasi lükata, et üleilmse miinimummaksu direktiivi erandit kohaldavate riikide jaoks ei satuks väga lähestikku mitme uue maksusüsteemi rakendamine.

Maksu- ja Tolliameti (MTA) hinnangul suureneks direktiivi vastuvõtmisel liikmesriikide maksuhaldurite vaheline infovahetuse ja suhtluse maht. Samuti peaks suurenema infovahetuse kiirus. Infovahetuse mahu ja kiiruse kasvu tõttu võiks EL panustada üle-euroopalise rakenduse arendamisse. Samuti tõi MTA välja, et teise riigi teavitamiseks ja deklaratsioonis olevate vigade parandamiseks on eelnõus väga lühikesed tähtajad. Direktiivi eelnõu näeb BEFITi tööühma vaheliseks teabevahetuseks ette elektroonilise BEFITi koostöövahendi loomise, kuid selle täpsemad eeskirjad kehtestab komisjon rakendusaktidega.

Lisa: Eesti Kaubandus-Tööstuskoja arvamus